

met er altså, at vi andre lever i den virkelige verden, hvor vi ønsker, at der skal være lov og orden.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

I en af mine korte bemærkninger til fru Pia Christmas-Møller tidligere på dagen sagde jeg, at der selvfølgelig fandt disse voldelige episoder, disse voldsoverfald sted. Selvfølgelig, siger jeg, for desværre er det jo en selvfølge, at sådan noget foregår i et samfund, og det lukker vi på ingen måde øjnene for.

Men dér, hvor jeg mener man overdriver og puster til noget, er, når det berettes videre, at man ikke kan færdes trygt på gader og stræder i Danmark. Man ser bort fra det statistiske materiale, som vi har fået i rigspolitiets voldsofferundersøgelse fra 1995, som blev offentliggjort her i foråret, for det viser netop, at voldsforbrydelserne samlet i Danmark – jeg taler ikke om, hvordan det har været på specifikke steder, Odense banegårdsplads, eller hvor det ellers kan være, men samlet i Danmark, er faldet, og hvordan de rå voldsoverfald, som vi også ser alt for mange eksempler på, ikke er taget til i antal.

Det mindsker naturligvis ikke vores forpligtelse til at prøve at ændre på det, men det, jeg refererede til, vil jeg sige til hr. Thor Pedersen, var, at man fra Folketingets og fra ellers ansvarlige politikeres og politiske partiers side bare puster videre til det og ikke gør det klart, hvordan problemets reelle omfang er.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det er altså ikke for at forstyrre hr. Bjørn Elmquists forestillingsverden, men jeg vil da godt sige, at hvis man tager tallene, er antallet af anmeldte voldsforbrydelser alene fra 1984 til 1996 steget med ca. 63 pct., og antallet af personer, der er idømt frihedsstraf for vold, er næsten fordoblet.

Det er det virkelige billede, og det er altså det, der ikke passer med hr. Bjørn Elmquists forestillede virkelighed.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu fik jeg ikke at vide, hvilken kilde hr. Thor Pedersen læste op af, men jeg henviste til den voldsofferundersøgelse og diskussionen om de mørketal, som man taler om, hvorvidt der er et

stigende antal, der ikke anmeldes, eller om der er et stigende antal af de forbrydelser, der begås, der anmeldes.

Men tag fat i voldsofferundersøgelsen, tag fat i den seneste beretning, der er kommet fra Københavns politi, tag fat i Rigspolitechefens årsberetninger, og lad os så snakke tal.

Formanden:

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Jeg er glad for, at det er sidste gang, vi holder finanslovdebat under de omstændigheder, som har udviklet sig igennem de sidste år.

Jeg har kun haft fornøjelsen af at aflægge finanslovindlæg for Fremskridtspartiet ti gange, men der er sikkert nogle, der har gjort det endnu flere gange, og som vil kunne huske, at går man år tilbage, var der en fyldt sal, og det var endnu mere en pressemæssig begivenhed, at finanslovsforslaget skulle førstebehandles.

Det er det ikke længere, og i år er der jo mindst tre grunde til det. For det første blev finanslovsforslaget fremsat tilbage i august måned og blev allerede på det tidspunkt udnævnt, som nogle har gentaget her i dag, til den kedeligste finanslov nogen sinde.

For det andet har vi allerede på nuværende tidspunkt fået over 10 cm ændringsforslag fra finansministeren. Det er ikke, fordi det er nogle med særlig dramatik i, men fordi det er en række fremskrivninger af statistiske kendsgerninger om større eller mindre salg af biler og overvejelser om, hvordan moms og punktafgifter udvikler sig. Det gør jo, at det finanslovsforslag, som ligger i en indbundet, trykt version fra august måned slet ikke er det, der nu gør sig gældende.

Det tredje er, at vi for fjorten dage siden havde en nok så dramatisk torsdag, som endte med et lille mini ATP-forlig mellem regeringen og Venstre og De Konservative, og det blev jo straks udråbt til at være begyndelsen på finanslovforhandlinger, forhandlinger, som man har forventning om vil ende med et forlig mellem regeringen og Venstre og De Konservative, eller som i alle tilfælde ender med, at Venstre og De Konservative traditionen tro stemmer for finansloven, uanset hvor elendig den er.

Noget af det, finansministeren har gjort meget ud af på det seneste, er at rose sig selv og regeringen for, at man nu endelig har fået overskud på statens finanser. Man praler i den sene-